

[Poul Møller.]

tages, så reformen kan træde i kraft pr. 1. april 1960.

Forslagets hovedvirkninger fremgår af de udførlige tabeller, som ledsager det. Det ses heraf, at de procentvis største skattelettelser ligger i indkomstgrupperne fra 12 000-13 000 kr. til omkring 25 000 kr., hvor skattelettelsen udgør 25-33 pct. af den nuværende statskat. For indkomster på 11 000 kr. nedsættes skatten med 20 pct. og for indkomster på 10 000 kr. med 16-17 pct. Det fremgår heraf, at forslagsstillerne har haft til hensigt i væsentlig grad at lette mellemstandens skattebyrder, fordi vi anser det for nødvendigt helt at gøre mellemstanden fri af offentlige hjælpeordninger. En selvhjulpne mellemstand er efter vort skøn forudsætningen for, at vi kan indrette vort samfund, så vi i fællig hjælper de dårligst stillede, uden at alle skal hjælpe alle.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Jeg giver dernæst ordet til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): På den kommunistiske gruppes vegne har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (om forhøjelse af dagpenge, børnetillæg, huslejehjælp og brændselshjælp samt om afskaffelse af karenstidsbestemmelserne)*.

Ved fremsættelsen af dette lovforslag er det naturligt at understrege, at arbejdsløsheden er et af det danske samfunds hovedproblemer. Dag ud og dag ind har i de senere år 60 000-80 000 gået uden arbejde. Samfundet går her glip af de værdier, som denne stab af ledige kunne fremstille. Regner man med den løn, de skulle have, i det mindste en indtægt på 11 000 kr. årlig, kan løntabet for arbejderklassen opgøres til 800 mill. kr. om året, men samfundet går glip af betydelig mere, idet arbejderne jo ikke får udbetalt den fulde værdi af det, der fremstilles, og det egentlige tab for samfundet beløber sig derfor til op mod 2 milliarder kr. årlig.

Arbejdsløsheden har jo også en anden

side, den, der vender ud mod den, der er stedt i ledighed, og hans pårørende, og det er måske den vigtigste side. Det er en tort at være sat uden for produktionslivet, og det er en økonomisk og sjælelig belastning at skulle slå sig igennem for arbejdsløshedsunderstøttelsens begrænsede beløb. Enhver kan forestille sig, hvor vanskeligt det ville være at klare sig med den halve indtægt; det ville volde den enkelte hovedbrud og kvaler og store afsavn. Hvor ulige vanskeligere må det da ikke være for de mange tusinder, der aldrig kommer op på betragtelige indkomster, ikke kommer højere op end de 11 000 kr., jeg har nævnt, at skulle gå ned på den halve indtægt! Bare denne enkle problemstilling viser, at arbejdsløsheden er et hovedonde, som må overvindes. Derfor må ikke alene for de arbejdsløses, men også for samfundets skyld arbejdsløsheden afskaffes, og sikring af fuld beskæftigelse må være hovedkravet og det, hvorom alle bestræbelser samler sig.

Derfor har vi også rejst kravet om en omlægning af samfundets politik, så alle landets naturlige forekomster udnyttes og de arbejdsløse kommer i arbejde. I et beskæftigelsesprogram er linjerne herfor trukket op, og vore synspunkter er ført frem i folketinget ved behandling af lovforslag og også ved behandling af andre problemer. Partierne her i tinget roser sig af, at de har den største foreståelse for de arbejdsløses kår og ingen sinde har stillet sig uforstående over for ønsker om beskæftigelse. Alligevel har vi en hær af arbejdsløse, der lider under, at samfundet ikke sætter ind for en rationel løsning af denne vigtige sag, og de kår, man byder de arbejdsløse, er alt andet end tilfredsstillende. Trods talen om de høje understøttelser er forholdet dog det, at den hjælp, de arbejdsløse modtager, ikke rækker til og ikke er på højde med de sociale ydelser på andre områder.

Det højeste dagpengebeløb, der udbetales, det til forsørgere, er 13 kr. 60 øre pr. dag. Det giver godt 81 kr. ugentlig. Det er langt under halvdelen af den ugeløn, som en arbejdsmand på timeløn i byggefagene i provinsen oppebærer; den udgør nemlig ca. 194 kr. Dagpengeydelsen er sammenlignet med arbejdsfortjenesten langt ringere end i 1930'erne. Da var den ugentlige